

9860

Պրոլետարներ, բոլոր յերկրների, միացե՛ք

Կ Ո Ս Ա Ր Ե Վ

ԼԵՆԻՆՅԱՆ ԿՈՄՅԵՐԻՏՄԻՈՒԹՅԱՆԸ— ԱԶԽԱՏԱՆՔԻ ԲՈԼՇԵՎԻԿՅԱՆ ՎՈՋ

ՀԱՄ. ԼԿԵՄ ԿԵՆՏԿՈՄԻ ՔԱՐՏՈՒՂԱՐ ԸՆԿ. ԿՈՍԱՐԵՎԻ
ԶԵԿՈՒՑՈՒՄԸ ԼԵՆԻՆԳՐԱԴԻ ՄԱՐԶԿՈՄԻ ՅԵՎ ՔԱՂԿՈՄԻ
ՄԻԱՑՅԱԼ ՊԼԵՆՈՒՄՈՒՄ

1933 թվի Հոկտեմբ 29-ին

ЗКСМ

4-75

ԿՈՒՍԱԿՑԱԿԱՆ ՀՐԱՏԱՐԱԿԶՈՒԹՅՈՒՆ

ՅԵՐԵՎԱՆ 1933

9860

U. 4 0 0 U. P 6 d.

Կես տարի յե արդեն ահա, ինչ Համ. ԼԿՅԵՄ-ը կուսակցութեան ղեկավարութեամբ աշխատում ե յերկրորդ հնգամյակի կողմից մեր յերկրի առաջ դրված խնդիրների կատարման վրա:

Առաջին հնգամյակը հաջող կատարելու հիման վրա մենք այժմ սուգով եմք անդասակարգ սոցիալիստական հասարակութեան շինարարութեան ե կապիտալիզմի մնացորդները ինչպես տնտեսութեան, նույնպես ե մարդկանց գիտակցութեան մեջ լուծարքի յենթարկելու բազմատեսակ պրակտիկ խնդիրների խորքը:

Յերկրորդ հնգամյակի կողմից դրված խնդիրների կատարման լույսի տակ մեր յերկրի բոլոր հասարակական-քաղաքական կազմակերպութեանները պետք ե համապատասխան ձևով վերակառուցվեն: Այդ թվում անհապաղ պետք ե այդ վերակառուցումը կատարի ե լենինյան կոմյերիտմիութեանը:

Լենինյան կոմյերիտմիութեան աշխատանքի ուղղութեանը բնորոշվում ե այն խնդիրներով, վորոնք դրել են Համ. Կ (բ) Կ Կենտկոմի ու ԿՎՀ-ի հունվարյան պլենումը ե ընկ. Ստալինն իր վերջին յե լույթներում:

Մեր շինարարութեան պափոսը լրացնել նոր գործարկված ե գործարկվող գործարանների տեխնիկայի յուրացման պափոսով, լրացնել մեր ֆաբրիկաներում ե գործարաններում ունեցած առաջավոր տեխնիկայի յուրացմամբ, ամրացնել կոլտնտեսութեանները, կոլտնտեսութեանները դարձնել բուլճարիկյան, իսկ կոլտնտեսականներին՝ ունևոր—ահա այն խնդիրները, վորոնք կանգնած են մեր առաջ:

ԼԻՆԵԼ ՊԵՏԱԿԱՆ ԳՈՐԾՈՒՆԵՅՈՒԹՅԱՆ ԲԱԶՄԱԿՈՂՄԱՆԻ ԴՊՐՈՑ

Կոմյերիտմիութեանը—դա մարտական կոմունիստական յերիտասարդական կազմակերպութեան ե, վորը բուլճարիկյան կուսակցութեան ղեկավարութեամբ աշխատում ե մեր յերկրում սոցիալիզմի շինարարութեան խնդիրների կատարման վրա: Կոմյերիտմիութեանը — դա մի կազմակերպութեան ե, վորը դաստիարակում ե աշխուժ, ամուր ե դասակարգայնորեն կոխված յերիտասարդ մարտիկներ սոցիալիզմի համար: Աճող սերնդի այդ դաստիարակութեանն իմաստ

ունի միայն ամենորյա դասակարգային պայքարին, արգֆինպլանի կատարման համար պայքարին, մեր արտադրանքի բարձր վորակի, աշխատանքի բարձր արտադրողականության, մեր սոցիալիստական ֆարրիկաների ու գործարանների, կոլտնտեսությունների ու խորհրտնտեսությունների առաջավոր տեխնիկայի յուրացման, նրանց անընդհատ աշխատանքի, կոլտնտեսությունների կազմակերպչական-տնտեսական ամրապնդման, բերքատվության բարձրացման, ցանքը ժամանակին կատարելու, ճիշտ մշակելու, ժամանակին և առանց կորուստների բերքը հավաքելու, ժամանակին հացը պետությանը հանձնելու, մեր սոցիալիստական շինարարության բոլոր բնագավառներում ճիշտ կազմակերպելու պայքարին յերիտասարդությանը և կոմյերիտականներին ամենամոտ մասնակից դարձնելու հիման վրա:

Լուծելով բոլոր այդ խնդիրները, մենք պարտավոր ենք կոմունիստներն դաստիարակել յերիտասարդ բանվորների և գյուղացիների սերունդը՝ մեր կուսակցության ցուցումներին կատարման մարտական պայքարի վորդով:

Անհրաժեշտ է հատկապես կանգ առնել այդ խնդրի վրա այն պատճառով, վոր մեր միության մեջ, վորի թվում նաև Լենինգրադի կազմակերպության մեջ, մեր ակտիվ աշխատողներից շատերը գեռես պարզ չեն հասկանում այն, թե ինչպես պետք է կազմակերպվի աճող սերնդի կոմունիստական դաստիարակությունը, իսկ չհասկանալով այդ ամենը, նրանք անցնում են մեր շինարարության մի շարք կարևորագույն հարցերի կողքով:

Աճող սերնդի կոմունիստական դաստիարակությունը պետք է կենսագործվի պայքարի մեջ այն բոլորի համար, ինչն ռգնում է սոցիալիզմի հաղթանակին յեվ մաքրում նաևապարհը հետագա հաջող առաջադրացման համար, ինչը տանում է մեզ բեռնալի դասակարգի մեղացողների վերջնական լուծարին: Այդ դաստիարակությունը պետք է արտահայտվի յուրաքանչյուր յերիտասարդ բանվորին, սոցիալիստական շինարարության ամեն մի բնագավառի յուրաքանչյուր յերիտասարդ աշխատավորին, — սկսած, որինակի համար, լայն սպորտման համար ասեղի մշակումից և վերջացած նոր գործարանների ու ֆարրիկաների շինարարությամբ — ամենուրյա հոգատար և ագնիվ աշխատանքում: Այդ մեր շատ ակտիվիստներ, դեկավար աշխատողներ չեն հասկանում և դրա հետևանքով անթույլատրելի կերպով թույլ են զբաղվում սե, մանր գործնական աշխատանքով: Նրանք չեն հասկանում, կամ չեն ուզում հասկանալ այն, վոր սոցիալիզմը — այդ մի ինչ-վոր վերացական արատրակտ բան չէ, վոր սոցիալիզմը ստեղծվում է մեր շինարարության աշխատանքի, վորի թվում և ամենամանր գործերի, բազմատեսակ պրակտիկայում միլիոնավոր աշխատավորների հոգատար որինակելի մասնակցությամբ: Մեր շինարար-

րության տվյալ ետապի խնդիրների գումարը պարտավորեցնում է լենինյան կոմյերիտմիությանը դառնալ բազմակողմանի պեսակում գործունեյության մեծագույն դպրոց, վորեղ մարտի մեջ պատասխանում յեվ դաստիարակվում են սոցիալիզմի համար պայքարողների այնպիսի կադրեր, վորնեմ համըխառնում են մեր կուսակցության հավասարիմ, վորնեմ, որինակելի յեվ մարտեում կոմիված ռգնակալներ:

Այդ տեսակետից մեր միջավայրում ամենամեծ թերությունը հանդիսանում է մեր կազմակերպության աշխատանքի հարցերին գուտ ներքին մոտեցումը: Դա մեծագույն սխալն է, դա ամենամեծ թերությունն է: Դիտեցեք, իրեև որինակ, Լենինգրադի դեկավարությունը: Մարդիկ խորհրդակցում են, բանաձևեր են ընդունում, շատ գրում են, շատ խոսում, մինչդեռ մի ժամանակ Լենինգրադում լուցկի չկար: Յեմ վոչ մի բջիջ, վոչ մի կոլեկտիվ, վոչ մի ռայոնական կոմիտե չդրեց լուցկու համար պայքարի հարցը: Առաջին հայացքից մանրուք է, իսկ ըստ եյության — մեր ապրանքաբաշխման ցանցի կողմից դեպի սպառողը խաչատուակ վերաբերմունքի ամենամեծ, բոլորի համար զգալի փաստ:

Կամ վերցրեք այսպիսի, մեծ պրոբլեմների սերտանրների հայացքով նույնպես «մանրութային» փաստ: Պակասում է ատամի փոշին, աշխատավոր սպառողը զգում է իր վրա այդ պակասը, իսկ կուսակցության ռգնակալը — Լենինյան կոմյերիտմիությունը չի բարենաճում հրապարակ գալ, վորպեսզի պայքարի ատամի փոշու համար: Շատերը փորձում են իրենց անոգնականությունն արդարացնել նրանով, վոր ատամի փոշի և լուցկի ընդհանրապես չկա: Այդ ճիշտ չէ, նրանք կան, բայց կանգնել են ապրանքաբաշխման ցանցում և փոխանակ ռգնելու կուսակցությանը՝ շտկելու լուցկիների և ատամնափոշու պատմությունը, ձեղ մոտ նույնիսկ միտք չի ծագել, թե անհրաժեշտ է այդ խնդրով զբաղվել: Այդ յերիկու «մանր» թերությունները վկայում են այն մասին, վոր կազմակերպության ներսում քննարկում են հարցեր, գրում են բանաձևեր, խոսում են ակտիվի մասին, աշխատանքի նոր ձևերի ու մեթոդների մասին, փոխանակ մարտական գործունեյություն ծավալելու մեր պայքարի ու կյանքի յուրաքանչյուր բնագավառում: Այդ փաստերը համառորեն խոսում են այն մասին, վոր պետք է ելի սովորեցնել և սովորեցնել արագ ու մարտականորեն արձագանգել մեր քաղաքականության ու պրակտիկայի բոլոր հրատապ հարցերում: Վտանգը կայանում է նաև նրանում, վոր մեր միության մեջ, վորի թվում և Լենինգրադի կազմակերպության մեջ, տեղ են գտել տարբեր տնտեսական և խորհրդային կազմակերպությունների աշխատանքի ձևերի ու մեթոդների մեխանիկական կրկնության փորձերը:

Մեր յերկրի առաջ կանգնած է կուսակցութեան կողմից դրված խնդիրը—յերկրորդ հնգամյակում եկեղեցիկացում և մարդկանց գիտակցութեան մեջ կապիտալիզմի մնացորդները լուծարելի յենթարկելու խնդիրը:

Ի՞նչ է պարտավորեցնում նա Լենինյան կոմյերիտմիութեանը:

Այդ պարտավորեցնում է մեզ՝ ամենահամառ պայքարի դուրս գալ աշխատանքի աշխարհի բարձր արտադրողականութեան համար, վերը չի իմացել և չի կարող իմանալ կապիտալիզմը: Այդ պետք է գիտակցեն միլիոնավոր յերիտասարդ մարդիկ, ինչպես մեր կազմակերպուհները: Ձեր ամենօրյա աշխատանքում մի մոռացե՛ք, հիշեցե՛ք Վլադիմիր Իլյին Լենինի խոսքերը, վերստին ասում եր, թե կոմունիզմն առանց աշխատանքի բարձր արտադրողականութեան լինել չի կարող: Լավագույն կերպով կիրառե՛ք կյանքում, ձեր ամենօրյա գործնական աշխատանքում Վլադիմիր Իլյինի այդ խոսքերը:

Տնտեսութեան և մարդկանց գիտակցութեան մեջ կապիտալիզմի մնացորդները լուծարելի յենթարկելու խնդիրը յերիտասարդութեան մարտական կազմակերպութեանը պարտավորեցնում է իրապես բայժիկ-վիկորեն պայքարել առաջավոր տեխնիկայի տիրապետման համար: Առանց տեխնիկայի, առանց նրան ճիշտ սգտագործելն իմանալու, աշխատանքի բարձր արտադրողականութեան լինել չի կարող: Յուրաքանչյուր կոմյերիտականի պարտականութեանն է—ինչպիսի բնագավառում ել վոր նա աշխատելիս լինի—տիրապետել իր գործի տեխնիկային: Հաշվետարը պետք է կատարելապես ուսումնասիրի հաշվային գործը: Յերիտասարդ պողպատագործը պետք է լինի լավագույն, տեխնիկապես որինակելի գրագետ յերիտասարդ պողպատագործ: Փականագործը պետք է կատարելապես իմանա իր դաղգյահը, մեխանիկը պետք է կատարելապես իմանա բոլոր այն գիտելիքները, վորոնք անհրաժեշտ են իմանալ սոցիալիստական գործարանում աշխատող յերիտասարդ մեխանիկին:

Հաստատել մարտիկներին գիտակցական, խիստ կարգապահութեան, աշխատել վոչ աշխատել, ինչպես աշխատել են անցյալ դարերի մարդիկ, վոչ մեր պապերի նման, այլ բայժիկներն, աշխատել վոչ թե արլոմովյան ձեով, այլ կուլտուրապես, ժամանակի, ուժերի և նյութական արժեքների քիչ ծախսումով—ահա թե ինչ է պարտավորեցնում Լենինյան կոմյերիտմիութեանը տնտեսութեան և մարդկանց գիտակցութեան մեջ կապիտալիզմի մնացորդները վոչնչացնելու և հաղթահարելու խնդիրը:

Վորակի բարձրացման համար պայքարում, աշխատանքի բոլելի-

կյան տեմպերի, տեխնիկայի յուրացման, աշխատավորութեան նյութական-կուլտուրական մակարդակի բարձրացման համար պայքարում—դրանումն է այժմ կոմյերիտականի կոչումը, դրանումն է այժմ ստուգվում գեկավարելու ունակութեանը: Ինդուստրիալ տեխնիկական կուլտուրան յերիտասարդական մասաների, հասակավոր բանվորների մասաների մեջ մտցնել—ահա մեր կուսակցութեան կողմից մեր առաջ դրված կարևորագույն խնդիրներից մեկը:

Պետք է ուղղակի ասել, վոր այդ գծով առաջադրված վերակառուցումը մեր միութեան մեջ, դրա թվում և Լենինգրադի կազմակերպութեան մեջ, նրա գեկավարութեան շրջանում չկա: Յերիտասարդութեան մեջ տարվող մասսայական արտադրական աշխատանքը հեռու յե պատասխանելու այն խնդիրներին, վորոնք դրված են մեր յերկրի բոլոր կազմակերպութեանների առաջ Համ. Կ (բ) Կ Կենտկոմի ու ԿՎՀ-ի հունվարյան պլենումի կողմից:

Մինչև այժմ մենք չենք կարողանում կոնկրետ դրութեանից յելնելով առանձնացնել արտադրական կյանքում առաջատար ողակը և շատ մեծ հեշտութեամբ բոլորին և յուրաքանչյուրին պարգևատրում ենք հարվածային կոչումով, չհասկանալով այդ խոսքի իմաստն ու նշանակութեանը:

Հարվածայինը — այդ առաջավոր պրոլետարն է: Առաջավոր պրոլետարի, սոցիալիզմի համար ակնիվ մարքիկի կոչումը պե՛տ է նվաճվի կրովում յեվ ստուգվի արգֆիմպլանի համար, վորակի համար պայքարում, սեմպերի, ուսցիոնալիզացիայի համար պայքարում, պե՛տ է ստուգվի գործնական աշխատանքում:

Իսկ մեզ մոտ հարվածայինին պարգևատրում են այդ անունով դանադան վորոշումներ ընդունելու, հարվածային գրքույկ տալու միջոցով, առանց լրջորեն ուսումնասիրելու նրա աշխատանքի վորակը:

Մոսկվայի, Լենինգրադի, Հարավային մետաղագործութեան, Ուրալի և Գորկու յերկրի մի ամբողջ շարք գործարաններում ու ֆարիկաներում արգֆիմպլանի և տեխնիկայի տիրապետման խնդիրը վճում է բանվոր յերիտասարդութեանը: Ահա հենց այդ չեն հասկանում նաև ձեր մեջ յեղած միջանի կոմյերիտական «չարաբաստիկ դեկավարներ», վորոնք փոխանակ արտադրական խնդիրների շուրջը մասսաներին մարտականորեն կազմակերպելու, իրենց լավագույն յերիտասարդ տարիները և ընդունակութեանները սպանում են խորհրդակցութեաններում, ժողովներում, նիստերում, բանաձևերի ու շրջաբերականների վրա:

Խնդիրն այն է, վորպեսզի լուծարելի յենթարկենք դեմագրկութեանը մեր սոցիալիստական մրցման ու հարվածայնութեան մեջ: Հաստատուն հակոթութեան և հրապարակային հաշվետվութեան հաստատունք յուրաքանչյուր հարվածայինի աշխատանքում, պայքարենք

շտամպային պայմանագրերի գեմ, ընդհանուր պարտավորութիւններէ գեմ, վորոնք վերցնում են իրենց վրա յերիտասարդ բանվոր հարվածայինները, վորովհետեւ շտամպում ե թագնւում, վորը ստեղծվել ե մեր յերբեմն վատ պրակտիկայով, հարվածայնութեան ե սոցիալիստական մրցման համար գլխավոր վտանգը: Մինչդեռ մեր կոմիտեները վոչ միշտ կարող են պարծենալ նրանով, թե նրանք այս կամ այն գործաւորանում հայտնաբերելով այդ շտամպային պայմանագրերը, համախմբել են մասնաներին նրանց գեմ պայքարի համար, վոչնչացրել են նրանց ե իսկական սոցիալիստական մրցման ճանապարհն են դուրս յեկել:

ՉՍԱՎԱՌՆԵՆԼ ԱՄՊԵՐՈՒՄ, ԱՅԼ ԻՋՆԵՆ ՅԵՐԿՐԻ ՎՐԱ

Տիրապետել արտադրութեան տեխնիկային, շինարարութեան պաշտօնը լրացնել տեխնիկայի տիրապետման պաշտօնով—անա իսկապես հսկայական մի խնդիր, վորը կանգնած ե յուրաքանչյուր կոմյերիտականի առաջ:

Իսկ ի՞նչպես ենք մենք պայքարում տեխնիկական միջնորդի համար: Վատ ենք պայքարում, չենք կարողանում այն կազմակերպել, իսկ յեթե կազմակերպում ել ենք, այդ դեպքում հաճախ վոչ ճիշտ, վերացականորեն ենք կազմակերպում:

Պետք ե հասկանալ, վոր տեխնիկական միջնորդը բոլորի համար նույնաման չե: Վերջերս Համ. ԼԿՅՄ Կենտկոմը լսեց Կ. Մարքսի անվան ձեռ գործարանի զեկուցումը: Այդ գործարանի կոմյերիտ միութեանը զեկավարում ե ընկ. Ալեքսանդրովը: Նա վատ աշխատող չե, գործարանի յերիտասարդութեանը նույնպես վատ չե, տեխնիկական միջնորդը նրանք ջանում են տիրապետել: Իսկ ի՞նչ ե ստացվում: Գործարանում տեխնիկական միջնորդը վեր ե ածվում ինչ-վոր առասպելական իրի, վորը «վոչ մի կերպ չեն կարողանում «բռնել», վորը, ընդհանուր մոտեցման հետևանքով, սահման ե ձեռքերից: Ավելի վատ ե այդ գործը Սարկիսի տրակտորային գործարանում: Տեխնիկական միջնորդը չի կարող նույնը լինել տարբեր կոմիտեների բանվորների, տարբեր պրոֆեսիաների համար: Նա պետք ե իր մեջ ընդգրկել յուրաքանչյուր պրոֆեսիայի համար տարբեր ելութիւն, տարբեր բովանդակութիւն: Մեղանում հաճախ ջանում են տիրապետել տեխնիկական միջնորդին սովորականով ամպերում, «ուսումնասիրելով աստղաբաշխութիւնը»:

Տեխ. միջնորդը տիրապետելու մեջ գլխավորը—այդ յերիտասարդ բանվորին արտադրական գիտելիքների այնպիսի գումարով գինելն ե, վորը կոթանդակի դադգյա՜նի վրա լավագույն ձևով աշխատելուն: Հասկացե՛ք, վոր չտիրապետելով իր գործի տեխնիկային, յերի-

տասարդ բանվորը հարված ե հասցնում պետութեանը ե հազվադէպ չի լինում, վոր ակամա նա դառնում ե խոտան արտադրող, դադգյան կոտորող:

Նայեցե՛ք տեխ. միջնորդին ձեռ ծրագրերին: Ձե վոր նրանք շատ վատ են կազմված. մի՞թե դուք դա չեք տեսնում, չեք զգում: Վոչ, դուք այդ զգում եք, բայց ինչ-վոր պատճառով լուռ եք, ինչ-վոր պատճառով կոմյերիտական կազմակերպութեան այդ գործով բոլորովին չի զբաղվում: Իսկ մինչդեռ այնքան ել դժվար չե յուրաքանչյուրի համար գուշակել ե հասկանալ, վոր գլխավորը—այդ յերիտասարդ բանվորին ամենահասարակ ճշմարտութիւնների գիտութեամբ գինելն ե. չսխալել նրան հարաւորութիւններ տալ ամենահասարակ բաներն առնել, այլ նրան հարաւորութիւններ տալ ամենահասարակ բաներն առնել: Պարզորոշ պատմեցե՛ք յերիտասարդ բանվորին, թե ինչ ուսումնասիրել: Պարզորոշ պատմեցե՛ք յերիտասարդ բանվորին, թե ինչպե՛ս պետք ե պարզապէս տիրապետել, ինչպե՛ս նրան կանգ-ստեղծեցե՛ք դադգյանը զեկավարել ե գործի զցել, ինչպե՛ս նրան կանգ-ստեղծել, բացատրեցե՛ք, թե ինչպիսի պատճառներով դադգյանը կարող ե կոտորվել ե ինչպե՛ս պիտի աշխատել, վորպեսզի այդ չլինի: Ընդվորում այդ ամբողջ բացատրեցե՛ք վոչ թե ընդհանուր, այլ հասկանալի, արտադրական կանկրետ լեզվով:

Դադգյանը ե ազբեզատն ուսումնասիրելուց հետո տվե՛ք մի քանի հասկացողութիւններ մետաղների տեխնոլոգիայի մասին, հաշվումներ, ինստրումենտալ գործի մասին ե այլն:

Ինչպե՛ս տեսնում եք, այդ բոլորը հասարակ բաներ են: Մեզ մոտ այդ հասարակ գործի փոխարեն փիլիսոփայում են, քանաձևերի ու վորոշումների մի ամբողջ մասսա ընդունում, քննարկում են հաշվետու զեկուցումներ, հաստատում են մեթոդաշակումներ, գրում են մեծածաւ վալ ծրագրեր, ստեղծագործական աշխատանքի փոխարեն զբաղվում են ապարատային աղմուկով ե կարծում են, վոր գինում են յերիտասարդութեանը տեխնիկայի տիրապետման համար: Պետք ե վերջ տալ այդ բոլորին, յեթե մենք ցանկանում ենք հաղթանակել:

Մենք անբավարար ենք պայքարում դադգյանները ջարդողների գեմ: Յերբեմն դադգյանները կոտորվում են վոչ միայն այս կամ այն բանվորի տեխնիկական անգրագիտութեան հետևանքով, վոչ միայն արտադրական փորձի բացակայութեան հետևանքով: Հաճախ դադգյանները կոտորվում են տարբեր կատեգորիայի բանվորների ե բանվոր յերիտասարդութեան խմբերի մեր սոցիալիստական ֆաբրիկաների ու գործարանների սարքավորմանը մանր-բուրժուական վերաբերմունք ցույց տալու հետևանքով: Անկարգապահութիւն, թափթվածութիւն, դեպի գործը վոչ իբրեւ իր, այլ իբրեւ ոտարի վերաբերմունք—անա թե ինչն ե հաճախ ծնում դադգյանների կոտորելը: Իսկ թույլ տվե՛ք այդ կապակ-

Կապիտալիստական հասարակութեան մնացորդները լուծարքի խնդիրը՝ տնտեսութեան և մարդկանց գիտակցութեան մեջ պահանջում ե կազմակերպութեանը՝ ավելի վճռական պայքար աշխատանքի կրթայի տեմպերի դեմ, տեխնիկական անգրագիտութեան, վատ վորակի դեմ, աշխատանքի բարձր արտադրողականութեան համար, խտացրած բան-

Դժբախտաբար մեզ մոտ քիչ են այնպիսի ակտիվիստներ, վոլոնթերներ, որոնք զբաղվում են բանվոր յերիտասարդության ինդուստրիալ տեխնիկական կրթության հարցերի բովանդակությամբ, ուսումնասիրում են այդ աշխատանքի ելույթյունը:

Ստեղծել տեխնիկական խմբակ,—դրանու՞մ մենք վարպետ ենք, կանենք անմիջապես, վորովհետեւ դրա համար շատ էի պետք—շատախոսել բջիջի բյուրոյում, վորոշում կայացնել, ստեղծել խմբակ, ստիպել մարդկանց միութենական կարգապահութեան կարգով հաճախել այդ խմբակը: Իսկ ի՞նչ խնդրի վրա պետք եւ աշխատի խմբակը. ի՞նչպէս պիտի աշխատի, ի՞նչպիսի ծրագրով, ո՞վ պիտի ղեկավարի խմբակի աշխատանքը, ի՞նչպէս շահագործել ընկերներին, ի՞նչպէս հրամցնել նրանց դժվար պրոբլեմները—ասենք՝ մաթեմատիկան—հասկանալի ձեւով. ի՞նչ պիտի անել դրա համար—վորակի բովանդակութեան այդ հարցերը մենք, իբրեւ կանոն, մեր առաջ չենք դնում: Ներեցեք արտահայտութեան համար, բայց այդպէս գործում են միայն մակերեսորեն դիտողները, վորոնք չեն ուզում ձեռքն իջնել մինչեւ հարցի սիրտը, չեն ձգտում տիրապետել աշխատանքի բովանդակութեանը:

Կազմել բանաձևեր և համարութիւն տալ նրա մեջ հաջողութիւններին, գրել ռապորտներ, ուղարկել վոլյույններ, կամ ղրմավորել կանգնած, փոթորկալի ծափահարութիւններով,—գրանում մենք վարպետ ենք: Բայց ահա կազմակերպել տեխնիկական խմբակի աշխատանքը, ստեղծել ավտոմոբիլային ակումբ, կազմակերպել բանվոր յերիտասարդութեան կողմից մոտոռնների ուսումնասիրութեան գործը—այդ դժվար ենք համարում, դրա համար «վառդը» չի բավարարում: Մեղանում մասսայական կուլտուրական աշխատանքը դնելու մեծ հնարավորութիւններ կան: Բայց մենք այն չենք ոգտագործում, և այդ վոչ միայն Լենինգրադում, այդ վերաբերում եւ մեր ամբողջ կազմակերպութեանը:

Վաչ վոր այնպիսի հնարավորութիւններ չունի, ինչպէս Լենինի քաղաքը: Միթե չի կարելի իսկապէս դնել յերիտասարդութեան կողմից մեխանիկայի, էլեկտրականութեան, քիմիայի, ավտոմոբիլը, մոտոցիկլը ղեկավարելու կարողութեան մասսայական ուսումնասիրման գործը: Միթե չի կարելի այդ գործը կատարել Լենինգրադի պայմաններում:

Պրոֆեսորական հեղտիոխորշումների, սեխնիկայի, ֆիզիայի, ելեկտրականութեան յել ավիացիայի մեք դարձում մոտոռնի գիտնալը, ավտոմոբիլը ղեկավարելու ունակութիւնը, ծանոթութիւնը ամենասարակաւ ֆիզիկական դիսցիպլինների, էլեկտրականութեան հետ պիտի ե լինի սոցիալիզմ կառուցող յերկրում դաստիարակված յերիտասարդ մարդու գրագիտութեան ամենատառջին, ամենասարակաւ նշանը:

Այդ տեսակետից գործարաններում ու ֆաբրիկաներում զանազան ակումբների, տարրական տեխնիկական, քիմիական, ավտոմոբիլային կետերի, լաբորատորիաների, ավտոմոբիլային կուրսերի կազմակերպում—առանց կտրվելու արտագրութիւնից—կարեւորագոյն խնդիրն է:

Ընկ. Ֆեդորովը—Պուտիլովյան գործարանի կոմյերիտմիութեան կոմիտեյի քարտուղարը—խոսակցութեան մեջ հայտարարեց, վոր վորակավորված յերիտասարդութիւնը չի հետաքրքրվում հասարակական աշխատանքով, քաղքենիանում է: Ընկ. Ֆեդորովը գանգատվում է, վոր յերիտասարդութիւնը ժողով չի գնում: Հարկավոր եւ վոչ թե գանգատվել, այլ նայել մեր ժողովների աշխատանքի պրակտիկային և այն ժամանակ ամեն ինչ հասկանալի կլինի: Ձե՞ վոր ժողով չգնացող ընկերներն ասում են այսպէս.—«Ինչի՞ համար յես ձեզ մոտ ժողովի գամ, յես ուզում եմ լինել կուլտուրական, տեխնիկապէս կովիւած, գրագետ, յես ուզում եմ լինել մեր ժամանակի յերիտասարդ մարդ, ուզում եմ իմանալ գրականութիւնը, հետաքրքրվում եմ յերաժշտութեամբ, թատրոնով, իսկ արտագրութեան մեջ—որինակիւի հարվածային եմ: Ինչո՞ւ համար յես, յերիտասարդ մարդ, վոր ձգտում եմ այդ բոլորին—իսկ ինձ կյանքն ե պարտագրում այդ բոլորին ձգտել—գնամ այնպիսի ժողով, վորտեղ դատարկ բաներ են քննարկվում և վորտեղ դուք բռնի ուժի կարգով ստիպում եք ինձ լսել անմիտ, անբովանդակ ղեկուցումներ», վորոնք դժբախտաբար մեզ մոտ շատ են:

Դուք գանգատվում եք յերիտասարդութիւնից, թե նա ձեզ մոտ չի գալիս. և չի գա մինչեւ այն ժամանակ, մինչեւ չեք դնի աշխատանքն այնպէս, վորպեսզի այդ աշխատանքում արտահայտվեն բանվոր յերիտասարդութեան առողջ ձգտումները, առողջ պահանջները:

Միթե չի կարելի հարթել ավտոմոբիլիզմի գործը: Կարելի յե, հարկավոր ե միայն ձեռքերը շարժել: Դործը տիրոջ, նախաձեռնողի յե սպասում, գործը սպասում ե մարդու, վորը սկսի աշխատել այդ հարցերով և վոչ թե գանգատվի, թե ժողով չեն գալիս: Վոչ քե գանգատվել ե պիտի, այլ վերակառուցվել:

Մենք վոչինչ չենք անում մաթեմատիկական կրթութեան կազմակերպման բնագավառում. իսկ միևնույն առաւնց մաթեմատիկայի չի կարող լինել սեխնիկա, չի կարող լինել տեխնիկական գիտելիքների տիրապետում: Աճող սերնդի մեջ չափազանց շատ կան յերիտասարդ մարդիկ, վորոնք յերազում են ինժեների, տեխնիկի, վաճապետի կարգի մասին—վոչ այդ բառի վառ իմաստով: Ինչքան մարդիկ են այդ մասին յերազում, ձգտում դրան:

Դե ուրեմն ոգնեցեք նրանց, ստեղծեցեք այդ նախաձեռնողներից զանազան կամավոր կազմակերպութիւններ,—քիմիական խմբակներ, կարճատե կուրսեր, մաթեմատիկական խմբակներ, ոգնեցեք նրանց ղեկավար գտնել: Առաւնց մաթեմատիկայի չի կարող լինել սեխնիկայի ուսումնասիրում, առաւնց ֆիզիայի դժվար ե իմանալ սեխնիկայի արոցները, իսկ տիրապետել մեկին և մյուսին մենք պարտավոր ենք, դրա համար ել անհրաժեշտ ե ստեղծել կենսական, գործող տեխնիկա-

կան խմբակներ: Յուրաքանչյուր կոմիտե, կոլեկտիվ, բջիջ պետք է աճի զանազան խմբակներով, կուրսերով, վոբոնք ստեղծված լինեն կամավորութեան հիման վրա, այն մարդկանց համար, վոբոնք դրանով հետաքրքրվում են: Պետք է կազմակերպել քրիստիան և ավիացիոն խմբակներ, լաբորատորիաներ, մեխանիկայի, մաթեմատիկայի, ֆիզիկայի խմբակներ:

ԴԵՌՆԱԼ ԿՈՒԼՏՈՒՐԱԿԱՆ ՀԱՆՔԱՏԻ ՎԱՐՊԵՏՆԵՐ

Մենք թույլ ենք զբաղվում մասսայական-կոլտուրական աշխատանքի գրեթե միայնակ: Գործարանում աշխատանքից հետո, իրեն կանոն, յերիտասարդութունը թողնելով և ինքն իր կամքին: Վերցրեք որինակի համար Լենինգրադը: Ինչո՞ւ և կայանում կոմյերիտմիության աշխատանքը ստադիոններում: Վոչնչում: Դուք այնտեղ տեղ չեք, այլ հյուրեր և վոչ թե պատվավոր հյուրեր, այլ հյուրեր, վորոնց հնարավոր և գել: Վերցրեք ձեր աշխատանքը նախահանգստային ակումբներում, մակուլկային կայաններում, պարկերում, այգիներում: Իսկական աշխատանք չկա: Մի յեղեք յերիտասարդ ծերեր, մի նստեք շինքներում, կարխներում, գնացեք ստադիոնները, լողարանները, պարկերը, յեղեք յերիտասարդության հետ: Լենինգրադում, ուր վոր⁶ թքես, ամեն տեղ ջուր և, իսկ ինչպիս և կոմյերիտմիությունն ոգտադործում ջուրը: Վոլոդարսկի ուայոնը ձգվում և Նեվայի ափին, միքանի կիլոմետր յերկարությամբ, իսկ մինչդեռ Վոլոդարսկու ուայոնում չկա վոչ մի լողարան, իսկ մակուլկային միայն մի կայան կա և այդ ել բաց են արել այս տարվա հունիս ամսին: Ո՞վ պետք և զբաղվի այդ գործով: Առաջին հերթին, իհարկե, կոմյերիտմիությունը:

Կոլտուերայի ե հանգստի կենտրոնական պարկը նույնպես կոմ-
յերիտմիուեթյունը չի ոգտագործում: Հանգստի որերը տասնյակ հագա-
րավոր յերիտասարգ մարդիկ պետք ե լինեն այգիներում, ստադիոն-
ներում: Կոմսոմոլի զեկավարուեթյամբ պետք ե անցկացվեն լողանք-
ները, մակույկներով զրոսանքները, ջրի վրա մասսայական զրոսանք-
ները, վորպեսզի ամեն մի աբիլատել իմանա, թե ինչպես առողջ կեր-
պով ե հանգստանում ե զվարճանում առողջ, կոմունիստական, պրոլե-
տարական յերիտասարգուեթյունը: Իսկ իսկպես, յերեմն ինչ-վոր մի
հարբած խուլիգան «հանգիստը» կազմակերպելու մեջ իրեն ավելի յե
ճանաչել տալիս, քան մեր կոմյերիտական բջիջը: Վոչ հաճելի բնու-
թագրում ե—բայց դժբախտաբար այդ այդպես ե: Կոմյերիտմիուեթյուն-
ը նաե հասակավոր բանվորներին պետք ե ոգնի կազմակերպելու իր
հանգիստը: Վերցրեք Լենինգրադի արվարճանները. ինչքան գեղեցկու-
թյուններ կան այստեղ, հատուկ միջոցներ այդ գործի համար պետք
չեն, պետք ե միայն ցանկուեթյուն, պետք ե գործը գնել այնպես, վոր-

պեսզի Լենինգրադի բանվոր յերիտասարգությունն որինակ տա ըրո՞ւրին, վորոնց թվում և հասակավոր բանվորներին, թե ինչպես պետք է պրոլետարականորեն կազմակերպել իր հանդիստը, ինչպես լիցք տալ իրեն հանգստի որը՝ հետագա արտադրական աշխատանքի համար։ Մեր շինարարության տվյալ ետալում կոմյերիտմիությունը պետք է հանդիսանա կոլտուրական հանգստի յուրատեսակ «ժողկոմատ»։

ՊԱՅՔԱՐԵԼ ԲՈԼՇԵՎԻԿՅԱՆ ԿՈՆՏՆՏԻՆՆՈՎՈՒՆՆԵՐԻ ՀԱՄԱՐ

Ընկ. Ստալինն այսպես եր բնորոշել գյուղում աշխատանքի գըլ-
խավոր խնդիրը. «Կոլտնտեսությունները դարձնել բոլշևիկյան, իսկ
կոլտնտեսականներին ունեւոր»։ Կոլտնտեսությունները դարձնել բոլ-
շևիկյան և բոլոր կոլտնտեսականներին ունեւոր—այդ նշանակում և
սովորեցնել կոլտնտեսականին կռիւի կռակի դեմ, կոլտնտեսային գոր-
ծի թշնամիների դեմ, յենթակուլակների դեմ։ Այդ նշանակում և սովոր-
եցնել կոլտնտեսականին կռիւի հասարակական սեփականության հա-
փըշտակիչներին դեմ, հասնել նրան, վորպէսզի կոլտնտեսականը հայ-
տաբերի այդ հափշտակիչներին, նրանց պատասխանատւության յեն-
թարկի, պայքարի նրանց դեմ։ Դարձնել կոլտնտեսությունները բոլ-
շևիկյան, իսկ կոլտնտեսականներին ունեւոր,—այդ նշանակում և զինել
կոլտնտեսականներին պայքարելու ձրիակերների, լողերի, գոփողնե-
րի և մանր-բուրժուական տարերայնության զանազան արտահայտու-
թյունների դեմ։ Հենց իրա, կոլտնտեսականի հոգեբանության մեջ դեռևս
գոյություն ունեցող մանր-բուրժուական հոգեբանության տարրերի
մնացորդները մենք պետք և արմատախիլ անենք, վճնչացնենք, կոլ-
տնտեսականին կուսակցության կողմից կոլտնտեսային շարժման ա-
ռաջ գրված խնդիրների կատարման շուրջը մորերիդացիայի յենթար-
կելու միջոցով։

Գեղու միջոցով։

Դարձնել կոլտնտեսությունները բոլշևիկյան—այդ նշանակում է սովորեցնել կոլտնտեսականին չհակադրել իր շահերը պետություն շահերին, այլ ընդհակառակը, իր կոլտնտեսություն շահերը յենթարկել պետություն շահերին, գործնական աշխատանքներում յեղակետ ունենալ պետություն շահերը։ Այդ նշանակում է ճիշտ կազմակերպել աշխատանքը, ժամանակին ցանել, ժամանակին մշակել, ժամանակին բեր-խատանքը, ժամանակին հավաքել առանց կորուստների և վերջապես քը հավաքել, ընդվորում հավաքել առանց կորուստների և վերջապես ժամանակին հանձնել պետությունը։ Աշխատանքը ճիշտ կազմակերպել-լու խնդրին պետք է յենթարկել մեր գյուղական կոմյերիտական բլիշ-ներին ամբողջ աշխատանքը։ Իսկ մինչդեռ մեր կոմյերիտական կոլտը-տեսականներն ընդորինակում են քաղաքի կոմյերիտականների վատ-թրինակը։ Նրանք աշխատում են ընդորինակել նրանց ընդհանուր խըն-դիրներ դնելում, յիստեղ կազմակերպելում, բանաձևեր ընդունելում և

այլն, և այլն, փոխանակ նրա, վոր իրենք աշխատասիրության որինակ, աշխատանքին սօցիալիստական վերաբերմունք ցույց տալու որինակ տան:

Խնդիրն այն է, վորպեսզի կոլանտեսականների մեջ պատմաստիկ հասարակական սրբազան սեփականությանը պրոլետարական վերաբերմունքի սովորութիւններ, սովորեցնել նրանց, կովել գոփողական տենդենցների դեմ, ինչպէս քաղաքի պրոլետարները կովում են գոփողի, լողրի, գործախիքի դեմ: Սովորեցնել կոլանտեսականին՝ պայքարել հասարակական բարիքի համար այնպիսի յեռանդով, ինչպէս նա նույնիսկ չէր պայքարել իր անձնական բարիքի համար, յերր նա մենատնտես էր: Ահա թե ինչում է կայանում խնդիրը, վորովհետեւ խոսքը չի վերաբերում ինչ-վոր Պետրոսի, Ստեպանովի կամ Իվանովի բախտին, այլ աշխատավոր ժողովրդին պատկանող հսկայական հասարակական նյութական արժեքներին, վորովհետեւ խոսքը վերաբերում է վոչ թե ինչ-վոր անհատի, ինչ-վոր դժբախտ հողակտորի, այլ Խորհրդային Միության աշխատավորներին պատկանող հսկայական հողային մասսաների բերքին ու բերքահավաքին:

Ինչո՞ւմ է կայանում կոմյերիտմիության աշխատանքի թերությունը գյուղում, մի բան, վորը վերաբերում է նաեւ Լենինգրադի մարզի կոմյերիտականներին: Նրանում, վոր կոլանտեսություններում ունենք առանձին լավ կոմյերիտականներ, բայց ահա կոմյերիտական բջիջներ, վորոնք կազմակերպող ուժ հանդիսանան—վոչ ամեն տեղ կգտնենք: Մեր առաջ կանգնած է մի խնդիր—ստեղծել այնպիսի բուշեիկյան կոլանտեսային կոմյերիտական բջիջներ, վորոնք կազմակերպող քաղաքական ուժ հանդիսանան գյուղում, պայքարեն կոմունիստական աշխատանքի համար, հասարակական սեփականությանը պրոլետարական վերաբերմունք ցույց տալու համար, գլխավորեն պայքարը և հանդիսանան տնտեսության և մարդկանց գիտակցության մեջ գանազան մանր-բութական և կապիտալիստական մնացորդների դեմ պայքարի նախաձեռնողները: Չե՞ վոր կապիտալիստական այդ մնացորդները գյուղացիության միջավայրում, վորի թվում և կոլանտեսություններում շատ և շատ է:

Մեզ պետք չեն գյուղական և քաղաքային այնպիսի կոմյերիտական բջիջներ, վորոնք քաղաքականապես անտարբեր են, կազմակերպչորեն անողական և հաշտվողականորեն են խորամարտված գանազան մանր-բութական յերեւոյթների հանդեպ: Այդպիսի բջիջները միայն մեզ մոլորության մեջ են գցում: Չե՞ վոր մենք հույս ենք հայտնում, վոր մենք գյուղում ունենք թշնամու դեմ պայքարող շուկատներ, իսկ նրանք ընդհակառակն իրենց հանդես են բերում իբրեւ քաղաքականապես անտարբեր, կազմակերպչորեն անողական փնթփնթացողներ: Մեզ պէ՞տք են յերիսասարգական մասսաների գլուխ կանգնած, այդ մասսանե-

րին կուսակցութեան կողմից դրված խնդիրների շուրջը պայքարի համար համախմբող բջիջներ: Ստեղծել կոլանտեսություններում կոմյերիտմիության բաղձիկյան բջիջներ—ահա թե վորն է մեր խնդիրը: Այդ բջիջներում մենք կաճեցնենք մեզ նվիրված մարդկանց, վորոնք կապահովեն կոլանտեսային յերիտասարգության ղեկավարությունը: Մենք պետք է պաշտպանենք նրանց գանազան քաղաքայիններից, «հետտորենիք», վորոնք նրանց չեն դաստիարակում, այլ քայքայում են, կարենիք», վորոնք նրանց չեն դաստիարակում, այլ փշացնում են, չեն սովորեցնում դասակարգության չեն յենթարկում, այլ փշացնում են դատարկ խոսակցություններով զբաղվել:

«ՍՏՈՐԱԳՐԵԼ ԵՄ—ԵՆ ԻՄ ԳՈՐԾԸ ՉԵ»

Լենինյան կոմյերիտմիության՝ 2-րդ հնգամյակի առաջին տարվա առաջին կեսի աշխատանքի փորձը վկայում է այն մասին, վոր դեկավարության առանձին ոգակներում, մեզանում, վոչ միայն ամեն ինչ բարենաջող չէ, այլև վոր կան մի ամբողջ շարք աղաղակող վրեպումներ, թերություններ, վորոնք կոմունիստական յերիտասարգական մարտական կազմակերպության համար բացարձակապես անհանդուրժելի յեն:

Իրանց թվում կարելի չէ հիշել այն, վոր մեզանում, դեկավարության առանձին ոգակներում, մի շարք դեկավարների մոտ չկա անհրաժեշտ բուշեիկյան դասակարգային զգաստություն: Չկա անհրաժեշտ համառություն, կայունություն՝ գործը մինչև վերջ տանելու ծիծաղ համառություն, կազմակերպություններում, վորոնց խնդրում: Մեր տեղական մի շարք կազմակերպությունում գոյություն ունի ֆորմվում և Լենինգրադի կազմակերպությունում գոյություն ունի ֆորմվում, կազոնչիկայի տարրեր, իսկ առանձին տեղերում առկա չէ մալիզմ, կազոնչիկայի տարրեր, իսկ առանձին կոլեկտիվներում դեկավար ուժերի սխալ բաշխումը: Յերբեմն առանձին կոլեկտիվներում և կոմիտեներում կադրերն ինքնահոսով են ընտրվում: Ինքնահոսի ու կոմիտեներում կադրերն ինքնահոսով են ընտրվում պոստն ընկնել և ընկնում են խորթ մարդիկ:

Միութենական դեկավարության գլխավոր չարիքը դեկավարության ընդհանրության մեջ է կայանում: Դեկավարության ընդհանրություն—ահա գլխավոր չարիքը, վորի դեմ պետք է բուշեիկյան կրակ բաց անել, վորի դեմ պետք է ուժեղ կերպով պայքարել:

Մենք շատ գիրեկտիվներ ենք գրում, մեր գիրեկտիվները վատը չեն, բայց ահա գործերը վոչ միշտ են լավ: Շատ ենք նիստեր անում, գրում ենք պետքական ու անպետք վորոշումներ, ճշմարտացում ենք գրիչներ՝ գործնական աշխատանքի փոխարեն:

Բոլորին հայտնի չէ, վոր չկատարված գիրեկտիվը վեր է ածվում դատարկ դեկլարացիայի, նա չի դինում, աճեցնում ակտիվը, նա չի ոգնում մարդկանց դաստիարակմանը:

Ինչհետև ե գեղավարութեան թերութեանը ե ինչհետև՝ վերակառուցման իմաստը: Ընդ. Ստալինը կոլտնտեսական հարվածայիններին համաձայնութեան համագումարում, դառնալով կոմյերխականներին, ասաց. «Ավելի քիչ շահխոսեցե՛ք, ավելի շատ աշխատեցե՛ք յե՛լ ձեր գործից անստապել բան դուրս կգա» (ընդգծումը մերն է: Ա. Կ.): Յե՛լ ահա, յերբ մենք առում ենք, թե ի՞նչպէս վերակառուցել, ի՞նչ անել, այստեղ արդէն հատուկ իմաստութեան անել պետք է: Հարկավոր է վարժեցնել, հետ պանել իրեն միսեր անելու, բնդիմանու հատեր արտադրելու, «առիթով ու անտիք» բանաձեւեր բնդունելու յե՛լ նրանց կոտորումը հրկուղւոյան տակ չառնելու սովորւոյքից: Հարկավոր է սովորել ավելի քիչ շահխոսել, ավելի շատ աշխատել—մնա քե վորն է վերակառուցման իմաստը:

Մեծագույն չարիքը—ընդհանրությունը և չհսկելը. նկատվում է միայն Լենինգրադի կազմակերպություն մեջ, այլև մեր մյուս միութենական կազմակերպություններում: Լենինգրադի կազմակերպության մեջ դա, կարող ե պատահել, ընդունել և մի քիչ այլ յերանգավորում, բայց ամբողջ միություն մեջ ընդհանրությունն ու չհսկելը դեռևս շամիտներին ապարատների աշխատանքի մեջ: Հաճախ կոմիտե ընկնող յերիտասարդը, ընդունակ, ակտիվ միութենական աշխատողը, սկզբում է, քննադատում, չի յենթարկվում ապարատի առանձին վատ «տրագիցիաներին», սկսում է գրել, գործով ու առանց գործի յիույթի յեն աշխատող ընկերների աշխատանքով, չհսկել թյան մեջ կա պրակտիկ կոնկրետ աշխատանքի, յես կասեյի՝ գազանութախմում են կոնկրետ, պրակտիկ աշխատանքի համար և միջ մի կերպ չեն կարողանում գտնա պրծնել մեր միջանի կոմիտեներում ստեղծված զրությունից, ճառերի, բանաձևերի, վերոշումների, գործին չհսկելու գրությունից:

Կոմյերիտականների մոտ նախաձեռնությունը պոռթկում է նա-
յեցեք մեր բանվոր յերիտասարդությունը. ինչքան եներգիա, ցանկու-
թյուն, մտածումներ կա նրա մոտ, ինչքան ուժ, առողջ պահանջներ,
ձգտումներ կա նրա մոտ արձագանգելու մեր յուրաքանչյուր ձեռ-
նարկմանը, յուրաքանչյուր խնդրին, վորն առաջադրում է կուսակցու-
թյունը: Իսկ ղեկավարությունը յերբեմն նրա կողքից է անցնում,
«ընդհանուր ճառեր» է ասում, «քաղաքական անալիզներ» է անում:
Մենք «յերիտասարդ փիլիսոփաների» ակումբ չենք, ժամանակն է,
վոր մեր միջանի յերիտասարդ ակաիվ աշխատողները դադարեն կյան-

24

քից կտրված յերիտասարդ «Իլլիւստրաների» նմանակելուց: Մենք յե-
րիտասարդության մարտական կոմունիստական կազմակերպություն
ենք, և այդ մարտական կազմակերպությունը պետք է մարտական զե-
կավարներ ունենա:

կալվարներ ունենա: Կերակուրուցման ելութը ունի հինգ կալանում և նրանում, վոր
պեսզի ալիքի քիչ շատախոսել, ալիքի քիչ նիստերում գտնվել, և գնալ
յեղիտասարդական մասաների մեջ, գլխավորել նրան, գրադվել գործ-
նական աշխատանքով:

[illegible]

գործելու պայքարը չէր ընդհատվում։
Երբ կարողանալու մեջ։
Շատ ակտիվ աշխատողներ մտածում են, թե գնդապարական-քա-
ղաքական մակարդակի բարձրությունը նշանը հանդիսանում է ծրագրա-
յին քաղաքական յեղույթը, մեր կյանքի և շինարարության առանձին
վաստների հիշատակումը, հեղինակավոր կուսակցական և կոմյերիտա-
կան որդանների վորոշումները մատնացույց անելը, նախորդ հոստորի
կան որդանների միանալը, քննարկվող հարցի կարևորության հաստատումը,
յեղույթին միանալը, քննարկվող հարցի կարևորության հաստատումը,
հիմնական խնդիրների մի խմբի մատնանշումը։ Յեթե ակտիվիստը տի-

25

Քիչ և այն, մոր դու կոնկրետի քարտուղար ես. գործով ցույց տուր,
մոր դու արժանի լիակամ աշխատող բյուրոյի անդամ լինելու:

Բայց ահա ձեզ դրուժյունը բջիջներում.

«Կրթանի Պետերիովեց»-ում ցեղը ջիջներ 28 քարտուղարներից միայն 4-ն են հիմնական պետերիովյան բանվորներ, 28 քարտուղարների 50 տոկոսը ծառայողներ և գյուղացիներ են: Բոլոր հիմնական ցեղերում նստած են վոյժե հիմնական պետերիովյաններ, այլ մարդիկ, վրոնք գործարան են յեկել 1930-31 թվերին և կոմյերիտմիության մեջ են մտել մոտավորապես նույն ժամանակ: Միջին չկան ազգի ստուգված մարդիկ:

Ընկեր Ֆեդորովը—«Կրասնի Պուտիլովեց»-ի կոմիտեյի քարտու-
ղարը վատ աշխատող է, բայց նրան արջի ծառայություն են մատու-
ցել՝ առաջ քաշելով այդ աշխատանքին: Իսկ հիմքեր ունի Ֆեդորովը,
վեր գառնա Պուտիլովյան գործարանի քարտուղար, գլխավորի պուտի-
լովյան յերիտասարդությունը, յերը նա ամբողջ մարտական ժամա-
նակը, յերը պուտիլովյան յերիտասարդությունը կոպիտ եր Յուդենիչի
դեմ և քաղցում եր, Լենինգրադից դուրս եր գտնվել:
1926 թ. 11. 2.

1926 թվին Ֆեդորովը գալիս է սովորելու, վերջացնում է 9-ամ-
յակը, 1926 թվին մտնում է կոմյերիտմիության մեջ, ընտրվում է
գլխավորական բժշկի քարտուղար: Դրանից հետո դառնում է «Կրասնի
Պուտիլովեց»-ի պիոները բաղայի ղեկավար, և միայն 1930 կամ 1931
թվին մտնում է Պուտիլովյան գործարանն իբրև բանվոր, շուտով ըն-
տրվում է տրակտորային կոմիտեյի քարտուղար, հետո Պուտիլովյան
կոմիտեյի կազմաբաժնի վարիչ և այժմ նա Պուտիլովյան
քարտուղարն է: Կարող է պատահել, վոր Ֆեդորովը վատ աշխատող
է, բայց քաղաքական կենսական փորձի խմաստով նրան դեռ անհրա-
ժեշտ է սովորել պուտիլովյան յերիտասարդությունից: Կարծում եք,
որ պուտիլովյան ընկերներն այդ չէն դգում: Կարող է պատահել, վոր
դրանք բացբող չեն ասում, բայց իրենց մեջ խոսում են. «Ահա աշ-
խատեց մի տարի և դարձավ մեր «առաջնորդը»: Կամ վերցնենք Պու-
իլովյան գործարանի գործարանային կոմիտեյի կուլտպրոդ Հակոբյա-
ին. ի՞նչ է նա իրենից ներկայացնում. ծառայողի, հաշվապահի տղա
», Պուտիլովյան գործարանն է յեկել 1930 թվին, այդ թվին մտել է
ոմյերիտմիության մեջ և այժմ Պուտիլովյան գործարանային կոմի-
եյի կուլտպրոդն է:

Յեսինը—գործարանային կոմիտեյի արտադրական բաժինը—գյու-
նյու ադա յե, մինչև 1926 թիվն ապրել է ծնողների խնամքի տակ:
Երիտասարդ պուտիլովյաններն այդ ժամանակ իրենց ուսերով եյին
ց վաստակում, իսկ նա մինչև 1926 թիվը ծնողների վզին եր. իսկ
Երիտասարդ պուտիլովյաններն այդ ժամանակ արդեն պաշարում
էին Տրոցկի-Զինովյեվյան ոսպոխիցիայի դեմ: 1929 թվին Յեսինը սո-

վորում եր գյուղային տղարցում: Պատիվովումն ե 1931 թվին. այդ ժամանակամիջոցում յեղել ե ընկնի քարտուղար, կուլտպրոպ, այժմ կոմիտեյի արտադրական բաժնի վարիչն ե: Միթե այդպես կարելի չե ընտրել կադրերը: Յես արդեն չեմ խոսում այն մասին, վոր նույնիսկ այդ մարդկանց ստուգելու համար ժամանակը չի բավարարել, իսկ

նրանց արդեն ղեկավարութեան տակ Գրգորի Բարսեղի
վերցրեք Կիրովի, Մուրադի գործարանները, քարտուղարները
յերկու տարուց ավելի պակաս արտադրական ստափ ունեն: Այդպիսի
փաստերը յեզակի չեն, նրանք նկատվում են յուրաքանչյուր ուսյոնում:
Ինչպես եր առաջ գործը Լենինդրադի ղեկավարութեան մեջ: Աշ-
խատում ես Նարվսկու ուսյոնում, բայց զիտես, թե ով ե աշխատում
երբե Կոմյերիտովութեան քարտուղարներ վերորդեան կողմի Կարլ
Մարքսի գործարանում, «Կրասնի Զարիա»-ում, Ստալինի գործարա-
նում, «Արսենալ»-ում: Գիտես, թե ով ե նստած կոլեկտիվներում: Ինչո՞ւ
վորովհետեւ այդ մարդկանց ճանաչում եր ամբողջ կուսակցութեանը:
Նրանք եւ խղիւրներ եյին դնում, եւ փորձ եյին ցույց տալիս, կարո՞-
ղանում եյին պնդել իրենց առաջարկը, եւ մարդկում եյին գալիս, եւ
ռաջկոմում եյին հոտոտում, նայում: Զի կարելի վորեւ տեղից ինչ-
վոր մի բան վերցնել:

Վրոյ մի բան վերցնալ: Ահա, որինսակ, մեզ մոտ՝ Պուտիլովեցում Գաղիմի բյուրոյի նիստ անցկացվեց: Անցկացրին, լավ վորոշումներ բնդունեցին, բայց չնկատեցին այն, Վրոյ Պուտիլովյան գործարանում բլիշները 28 քարտուղարները 50 տոկոսը ծառայողներ ու գյուղացիներ են: Յեղ ալդ կոշղարները 50 տոկոսը աշխատանք: Միթե դա կարելի յե հանդուրժել: Վրոյ և խորացրած աշխատանք: Միթե կա կարելի յե հանդուրժել: Վրոյ և խորացրած աշխատանք: Միթե կա կարելի յե հանդուրժել:

Լենինգրադի ռայոնական կոմիտեները 4 քարտուղարանով պահպանում են հետևյալ տվյալները՝
կազմակերպությունից են դուրս գնել, փառք ու պարծանք պիտոններ
կազմակերպությունը, վոր այդպիսի կադրեր ե առաջ քաշել: Ամենայն
հավանականությամբ այդ 4 մարդիկ վատ սողաններ չեն և անկասկած
այդ այդպես ե: Խնչպես ե նրանց մոտ կենսական, քաղաքական փոր-
ձի զբոսությունը, կոֆվածություն ինդիլը, վորը ձեռք ե բերվում պա-
քարում: Պարզ ե, վոր անբավարար, մանավանդ վոր նրանցից միքա-
նիսը բավականաչափ չեն անցել զործարանային դպրոցով: Յես չես
ասում, թե այդ պեսք ե նրանց իրեն մեղադրանք առաջադրել, բայ-
զրանով միայն ուզում եմ ցույց տալ մարդկանց մտածված, ուշագի-
կերպով մոտենալու անհրաժեշտությունը: Ո՞ւմ, վիրտեղ նստեցնե-
րում առաջ քաշել, ո՞ւմ պաշտպանել, նախատեսել ցեխային բշիշի քա-
տուղար—այդպիսի ուշագիլ մոտեցում ուժերի բաշխմանը մեզանու-
չկա: Մեր միություն մի կազմակերպության մեջ մենք քրքրեցին
ռայկոմի բյուրոյին, և խնչ պարզվեց: Ռայկոմի քարտուղարը եսեր
աղա յեր. ռայկոմի բյուրոյի յերկու անդամները եսերների սղան-
եյին, ռայկոմի բյուրոյի յերեք անդամներ կուսակցական սուլթեր ու

90

30

Հայերեն քաղգ. խմբագիր Ա. Հախումյան
Մշակույթի Ա. Տեղ-Միջոցում
Հանձնված է արտադրության 20 սեպտեմբերի 1933 թ.
Մշակույթի Ա. Տեղ-Միջոցում 23 սեպտեմբերի 1933 թ.
Գլխավոր 7772 (թ). Հրատ. № 135.
Պատվեր № 43. Տիպո 3000.

Պատվերի արժեքը. 95,000 ռ. 60.

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0189092

ԳԻՆԸ 40 ԿՈՂ.

ԿՕՏԱՐԵՎ

Ленинскому комсомолу—большевистский
стиль работы

Партиздат. 1933. Эривань